

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI.

НЕДЕЉА 15. ФЕБРУАРА 1898.

Број 7.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пога године	3 "
За стране земље на годину	9 "

ПРЕПЛАТА ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ИСПИРАЊЕ ВОДОВОДНИХ ЦЕВИ

Почетком идуће недеље вршиће се испирање водоводних цеви у вароши и то овим редом:

16. ов. м. Мрежа између Кнез Михајловог венца, Душанове, Љубичине и Кнез Михајлове улице.

17. ов. м. Мрежа између улица: Кнегиње Љубице, Цара Душана, Цетињске, Хиландарске, Палилулског трга, Таковске, Краља Александра, Краљ Миланове и Кнез Михајлове.

18. ов. м. Мрежу цеви између улица Краља Александра, Таковске и рејона.

19. ов. м. Мрежу цеви испод Душанове улице (Дунавски крај).

20. ов. м. Мрежу између улица: Немањине, Кнез Милешеве, Босанске, Поп-Лукине и Богојављенске (Савски крај).

Испирање цеви вршиће се ноћу после 9 часова.

Ово се јавља грађанству ради знања и управљања, пошто ће се горњих дана вода замућивати у горе поменутим варошким одељцима.

СРПСКИ КРАЉЕВСКИ ПРЕСТО

и
ПИТАЊЕ О ЂЕГОВУ НАСЛЕДСТВУ
од оставке краља Стефана Драгутина до победе
краља Стефана Уроша III. над краљем
Владиславом II.

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Moto: Знати много о једној ствари, а по мало од свију; знати добро оно, што се тиче српске народности, српства и словенства, а по мало заједничку науку: то ја желим будућим српским трудбеницима на просветном пољу, а и да им се број умножи!

Ј. Бошковић

НАПИСАО

ЉУБ. АНДРЕЈЕВИЋ

(Ова је расправа награђена првом видовданском наградом
Оаштите Београдске у год. 1896.)

(Свршетак)

Сем тога, по Кукуљићеву¹ саопштењу, на икони, коју је краљ Милутин поклонио цркви светог Николе у Бару, насликан је седесне стране светог Николе Милутин, а с леве краљица Јелена. И ако узмемо, као што је учинио Кукуљић са-

О В З Н А Н А

Општинска трошаринска Винарска пијаца, од 1. т. мес. пресељена је у згради бив. гостионице „Европе“, на малој пијаци.

Винарским трговцима и грађанству јавља се ово ради знања.

Од главне управе општинске трошарине, 6. фебруара 1898. године. Београд. Број 214.

О Б Ј А В А

Пошто је 31. прошлог месеца истекао рок прописани чл. 101. закона о непосредном порезу, за добровољну наплату порезе а, по чл. 102. истог закона, настало време за наплату порезе егзекутивним путем; и пошто има више грађана, који нису исплатили порезу за раније године, — то Пореско Одељење за град Београд, услед наредбе Господина Министра Финансија од 3. овог месеца Пр. Бр. 99., овим путем позива све грађане града Београда, који још нису исплатили порезу за раније и 1897. годину, да исту исплате за три дана од дана ове објаве; јер ће, после овог рока

општавајући ово, а сем њега и Руварац у напред поменутој својој расправи, да је ова Јелена жена а не мати Милутинова, онда из до сада реченога знамо за четири жене Милутинове: Ану, Јелисавету, Јелену и Симониду — дакле онолико, колико и грчки савременици тврде.

Напред смо казали да је и због чега држимо да је Ана била српска краљица а жена Милутинова пре Јелисавете, а пре тога и то, да је Симонида била последња жена Милутинова. Из Пахимерова причања знамо, да је приликом закључења уговора између Андроника и Милутина о удаји Симонидију, овај последњи дао и ту обавезу, да, кад прими Симониду, преда у замену одметника Катаницу и своју дотадашњу жену а сестру Светислава, бугарског владаоца, што је и учинио.¹ Кад је Ана била пре Јелисавете, а Јелисавета пре сестре Светислављеве, онда Јелена, коју спомињу Хильфердинг и Кукуљевић, ако није краљица мати, или као што Кукуљевић мисли, иста личност која је и Јелисавета, била је сестра Светислављева.

Све ово што смо до сада рекли о женама краља Милутина, рекли смо, као што смо још у почетку напоменули, у тој на-

оделење предузети наплату пореза егзекутивним путем, према свима, који не буду исти измирили, у овом року, не примајући никоме никакав изговор и не давајући ни најмањиочек.

У исто време оделење овим путем позива грађане, да уредно долазе на позиве пореских органа, када буду позивани ради плаћања порезе и осталих званичних послова, како би избегли казне прописане чл. 109. закона о непосредном порезу за недоласке на позиве.

Из канцеларије Пореског оделења за град Београд 9. Јануара 1898. год. Пор. Бр. 112. у Београду.

Н А Р Е Д Б А

У последње доба учестало је, да се у Београду и околини појављују од беса оболели или на бес сумњиви пси, — па како је утврђено да су се исти клали са многим псима, за које се не зна који су и чији су, то управа у циљу да спреци и угуши свако разбојење од беснила које би могло и велике размере узети, на основи закона о заштити од сточних зараза § 1. ж. § 23 тач. 1 д и тач. 5 и § 34 ж.

мери, да бисмо могли одредити која је била мати Стевана Дечанског, а која Константинова.

Према причању грчког савременика Грегора, Стевану је било око 50 година, кад је ступио у брак са Маријом Палеологовом. А како је то било 1326. године, излази да је рођен око 1276. год. Да је ова година вероватна, може се закључити према томе, што је већ 1292. год. Стеван дат у таоштво, а по повратку отуда, око године 1294, или мало доцније, ожењен и постављен да влада Зетом. Али нека је рођен и после 1276, није могуће узети да његово рођење пада и после 1286. год., а за све то време Милутинова је жена била Ана, и, према томе, само је она могла бити мати Стеванова. Стеван је, дакле, законити син Милутинов из првог и законитог брака са Аном ћерком севастакратора Јована Анђела.

Из Цамблакова причања знамо, да је Константин брат Стеванов од друге матере. За Симониду се зна поуздано да није имала деце, и онда остаје да је Константина рођила или Јелисавета или, што је вероватније, сестра Светислављева. А било да му је мати једна или друга, на једно излази, да је незаконити син Милутинов. Према томе, сва тврђења да је Стеван незако-

¹ Pachimer, II. I. IV. cap. 1.

Наређује:

Сваки онај који у Београду и његовом рејону има пса, мора га од дана обзнате ове наредбе, па док се она не опозове, држати везана на ланцу или иначе затворена, а нађели се на улици стврдлер је дано право и дужност да га ухвати и убије, било да дотично псето има марку било не.

Ако који проходње ради жељи пса да изведе на улицу може то чинити, али а том случају пас мора бити вођен на метар дугој сразмерно дебелој врпци или ланчику; ко противу ове наредбе буде радио казни ће се по § 42 са погледом и на § 46 горе реченог закона.

Овом наредбом ни у колико се не укидају „правила о пеетарини за град Београд од 1887. г. прописана општинским судом.

Из Лекарског одељка управе града Београда Л. № 185. 24. јануара 1898. године Београд.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНА СЕДНИЦА
20. Јануара 1898.

Председавао председник И. Д. Стевановић, присуствовао члан суда г. Бран Ј. Рајић, од одборника били: г. Свет. Ј. Гвоздић, Стеван Максимовић, Марко С. Петронијевић, Стеван Мильковић, М. Сањчић, Др. Стеван Марковић, Трајко Стојковић, К. Н. Лазаревић, Голуб С. Јањић, Глиша Стојановић, Евгеније М. Чоловић, Дим. Гавриловић, Дамјан Стојковић, Ризнић, Р. Др. говић, Милан Арсенијевић, Васа Николић, Коста М. Ђурић, Д. Ј. Живадиновић, Мијајло В. Илић, Ј. М. Јанковић, К. П. Михајловић, Милутин Ј. Марковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 19. Јануара 1898. год. и примљен је без измена.

II

По прочитавању акта квартата теразијског АБр. 433, одбор је изјавио,

да му је Тома Илић служитељ болнице непознат.

нити син Милутинов биће по свој прилици да потичу ако не из намерног а оно из погрешног мешања са Константином.

Сад се можемо вратити да разгледамо како је текла борба око наслеђа Милутинова престола.

Данилов настављач вели, да је приликом Милутинове смрти на двору био А. Е. Данило са „малају чедију и његових кластичичъ земле сръбске“.¹ А не каже где је била остала власница. Сам А. Е. Данило прича да је Стеван одмах после Милутинове смрти показао „къ соѹштимъ съ нимъ“ да није слеп. Тада је глас брзо разнет по целој држави и късн на прѣдњијој то чоудо течаху кесальни ногама и сиљно-именитији отъчъсткији њего приходаште по-кланцаху се њмоу“.² И тако, вели, после краља Милутина „пријестъ престолъ краљевъстка сънъ њего Стеванъ краљ Оурошъ трети“.³ Тако доцније „и љекотораја скръбъ њмоу сълоучила се отъ цара българскаго Михаила и отъ брата њего Владислава сина Стевана краља“.⁴ О Константину нема ни помена.

Григорије Цамблак о томе прича више.⁵ Кад је краљ Милутин вели, био на послед-

III

Продужен је појединачни претрес буџета за 1898. год.

По прочитавању сваке тачке по особе, одбор је решио,

да се у буџет општински за 1898. годину предвиде још и ови расходи:

VIII. Благодејања:

140.,	Фонду општ. чиновника	1.000.—
141.,	„ болничком . . .	2.000.—
142.,	„ сиротињском . . .	1.000.—
143.,	„ сирот. грађ. беогр. . .	1.000.—
144.,	„ „ великошкол.	600.—
145.,	„ инвалидском . . .	100.—
146.,	Награда видовдан. темата	600.—
147.,	Благодејање В. Карапића	600.—
148.,	Читаоници Београдској . .	2.000.—
149.,	Мухамеданској богомољи . .	3.000.—
150.,	Помоћ забавиштима палил. и врачар. . . .	1.200.—
151.,	Помоћ школи Трг. Омлад.	1.000.—

Ванредни расходи.

a. Нередовна благодејања.

152.,	Друштву св. Саве . . .	500.—
153.,	Друштву Дечански . . .	500.—
154.,	Народном Позоришту . . .	3.000.—
155.,	Београдској Берзи . . .	2.000.—
156.,	Такону држ. капеле . . .	600.—

b. Ванредне потрошбе

157.,	Набавка 2 паре вел. коња. 2 саке за полив., 5 малих кола и 4 коња за чистич. колону	10.000.—
158.,	Набавка кола за рањене и оболеле	1.600.—
159.,	Набавка мртвачких кола за децу	1.600.—
160.,	На парничне таксе . . .	1.000.—
161.,	Помоћ лекар. друштву за подизање дечије болнице за заразне болести . . .	20.000.—

IV. Непредвиђени расходи.

162.,	За ванредне и непредвиђене расходе	—
-------	--	---

Б. Водовод.

1. Плате.

a. Административном особљу

163.,	Деловођи, администратору и рачуноиспитачу . . .	1.800.—
164.,	Благајнику и магационару . . .	1.800.—
165.,	Екзекутору	1.500.—
166.,	Два писара за књиге и попис 1 1400. 1 1200 . .	2.600.—
167.,	Четири контролора, чита- ча водомера	4.800.—

b. Машинском особљу:

170.,	Инжињер водовода . . .	3.600.—
171.,	Машинист на бел. водама . .	2.400.—
172.,	Два помоћника машиниста по 1.200	2.400.—
173.,	Два ложача по 1080 . .	2160.—
174.,	Два чувара по 600 . .	1.200.—

175..	Један машинист, деловођа радионице и надзорник парног ваљка и школ. ложионица . .	2.400.—
176.,	1 Машин. бравар монтер . .	1.200.—
177.,	1 „ дреер	1.200.—
178.,	1 машинист за ваљак и 1 ковач — по 1.080 . .	2.160.—
179.,	1 помоћник ковача и чу- вар зграда	900.—

b. На одржавање мреже и извора.

180.,	Инжињер за радове и про- ширење мреже	3.000.—
181.,	Надзорник мреже	1.800.—
182.,	Један помоћник надзорника	1.080.—
183.,	Монтер за полагање цеви	1.200.—
184.,	Чувар линије за телефон и сигнале	1.080.—

II. Потребе.

185.,	За угљ и гориво . . .	40.000.—
186..	„ мазање свију машина	2.000.—
187.,	„ допуну алата и матер.	5.000.—
188.,	„ одржање машина и про- ширење водоводне мреже	20.000.—
189.,	За одржање машин. зграда	1.000.—
190.,	„ цртачи и канцеларијски материјал	600.—

къ толицъ широтъ заминъ жителъсткокати“. Ну Константин на то није хтео пристати, већ се крене у бој. Али му војска буде разбијена и сам том приликом погибе.

Буркард вели да после Милутинове смрти Стеван „писими, која је својом руком писао, објави свима у краљевини да види врло добро. Тога ради поклонима и обећањима привуче себи врло много присталица, и Владислава, правога наследника, који беше пуштен из тамнице, изагна са свим из краљевине. По том баци у тамницу свога јединог рођеног брата Константина и умори га начином тако суровим. да се до тада тако што никад чуло није. Он га даде опружити на једном комаду дрвета, па му клинцима пробишице и бутине, па га онда пресече на две поле по средини“.¹

Орбини приписује ово зверство не Стевану него Владиславу. Он вели да је Владислав, наследивши престо краља Милутина, најпре свога брата Константина уклони са овога света, распевши га, а за тим ј

191., За осветљење водоводних зграда и канцеларија	2.000.—
192., Кирије за водовод. одељ.	3.600.—
193., За непредвиђене издатке	1.500.—

В. Регулациони фонд.

194., На откуп плаћева за регулацију	100.000.—
--	-----------

Буџет новога гробља.

а., Плате особљу.

195., Благајнику	1.000.—
196., Надзорнику	2.000.—
197., На надничаре	2.400.—
198., „ зидаре	1.400.—
199., „ 8 гробара по 720	5.760.—
200., „ једног чувара	720.—

б., Попребе.

201., На одржавање парка	1.000.—
202., „ материјал за гробнице	6.000.—
203., „ нумерисање гробова	600.—
204., „ набавку и поправку алата	300.—
205., На огрев и осветљење	400.—
206., „ сарану сиротиње	2.000.—

Буџет општинске трошарине.

Расход.

а. Плате.

1., Управном особљу.

1., Управнику	7.000.—
2., Гл. контрол. и благајнику	4.600.—
3., Књиговођи и статистичару	3.000.—
4., Рачуноиспитачу	2.500.—
5., Писару	1.800.—

2., Особљу сиољњем.

6., Осам старенина станица 4 2200, 4 2000	16,800.—
7., Контролору I класе	1.800.—
8., Шест контрол. II класе по 1600	9.600.—
9., Магационару	1.440.—
10., Петнаест помоћника станица 10 1200 5 1000	17.000.—
11., Педесет и два позори. по 900	46.800.—
12., Четири коњан. по 1.500	6.000.—

Међутим, комбиновањем Данилова и Цамблакова причања, која мало пре највећима, може се извести закључак противан и Буркардовом и Орбинијевом тврђењу, да је Стеван по доласку на краљевски престо свога оца заратио, најпре са Константином и победио га, па тек доцније и са Владиславом, кога је такође победио. Ово између осталих, усвајају и г.г. Ковачевић и Јовановић у својој историји,¹ и највише вероватности има да је тако и било. А ево зашто.

Године 1323, као што смо раније поменули, у велико су вођени преговори између папе и Филипа Тарентског с једне и српског краља Стевана Дечанског с друге стране, односно женидбе овога и преласка у католиштво. А по саопштењу М. Пуцића², позната су од 25 новембра те исте године писма и повеље „domini regis Vladislavi“, који се у Mon. Ragus.³ спомиње и крајем декембра те године. Владислав је дакле владао у исто време кад и Стеван Дечански, и то без сумње сваки државом свога оца. Како се зна да је у борби са Стеваном Владислав тако пострадао, да је

Б. Потребе.	
13., Осветљење вароши и парка калимегданског	86.000.—
14., На одело	3.000.—
15., „ огрев	2.500.—
16., „ осветљење канцелар.	3.000.—
17., „ штампу	4.000.—
18., „ канц. матер. и трошак	2.000.—
19., „ исхрану коња	800.—
20., „ поправку кола. прибоја и ков коња	300.—
21., На поправку зграда	2.000.—
22., „ кирије	2.500.—
23., „ намештај	500.—
24., „ награду царин. чинов.	5.000.—

Да суд општински за прву седницу за овом спреми извештај о количини прихода и расхода по усвојеним позицијама за све буџете са назначењем разлике.

IV

Приликом решавања о буџету расхода општинских за 1898. год. одбор је решио,

да се укине помоћ школи друштва сироче деце, пошто се може сама својим приходима издржавати.

РЕДОВНИ САСТАНАК

22. Јануара 1898.

Председавао председник Н. Д. Стевановић, присуствовао члан суда г. Бран. Ј. Рајић, од одборника били: г. Марко С. Петровићевић, Коста Д. Гленић, М. О. Петровић, С. ег. Гвадић, Ђорђе Р. Одавић, Трајко Стојковић, Ђ. Миладашевић, Стеван Мильонић, Н. И. Стаменковић, Гојуб С. Јањић, Глиша Стојановић, Стеван Максимовић, Др. Стеван Марковић, Ђамјан Стојковић, Васа Николић, Мијаило Ђ. Итић, Милутин Ј. Марковић, Р. Драгићевић, Коста М. Ђурић, Ђимитар. М. Ђорђевић, М. П. Тодоровић, Д. Ђирковић, М. Савчић, Д. Леко.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 20. Јан. 1898. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта АБр. 471 и на предлог председника општине, одбор је решио,

да од одбора усвојени буџет општински за 1898. год. вреди од 1. јануара 1898

год. и да се према томе по њему чине издатци и за овај месец јануар.

III

Председник износи одбору на решење извештај комисије одборске о понуди Биљана Вуковића и Кости Нешчића, да им се повери пренос мртвца.

По прочитању тога извештаја одбор је после поименичног гласања са 16 гласова против 7 решио,

да се овај извештај комисије и њен предлог не може усвојити. Понуда Биљана Вуковића и Кости Нешчића да им сепо вери пренос мртвца, — усваја се и да се о томе с понуђачима закључи уговор на три године (а ово време решено је поименичним гласањем са 13 гласова против 7, који су били за 2 год., против 3 који су били за 1 год. и 2 нису гласали).

У уговору тачно да се определе обвезе и дужности понуђача као и казне за нетачно и немарљиво испуњавање обавеза и уговора. Као основица за прописивање погодба служиће суду ове одредбе.

а, да буду понуђачи дужни откупити сва општинска мртвачка кола са прибором по процени, коју ће извршити одборници: г.г. Васа Николић, Д. Ђирковић и Стеван Максимовић, с тим, да општина не буде обавезна ове и по истеку стваруговора на траг откупљивати.

б., да такса за мртвачка кола буде ова:
аа., Проста мртвачка кола да ко-

штају дин. 10.—

бб., Кола са ангелима 14.—

вв., Стаклена кола 24.—

гг., Парадна кола 36.—

в., Да уза свака мртвачка кола буду понуђачи дужни дати бесплатно и један фијакер за свештеника.

г., Таксу за деција мртвачка кола да одреди комисија проценилачка са судом општинским пошто их прегледају.

Најпре уговора да се поднесе одбору на решење.

IV

Председник извештава одбор о сумама усвојених буџетских позиција прихода и расхода свих делова буџета општинског за 1898. год. и напомиње, које се исправке у већ усвојеним позицијама имају учинити.

По саслушању овога одбор је решио,

а., Буџетска позиција прихода под Бр. 124. да се предвиди са 1.500·10 дин.

б.. Да се после буџетске позиције прихода под бр. 97. дода нова позиција и да гласи: „од прегледа свиња и друге стоке ван кланица општинских, према решењу одбора од 9. јануара 1898. АБр. 331—4.000 дин.“

в., позиција прихода под бр. 152 да се предвиди са 2.268·70 дин.

г., Да према свему овоме приходи општинског буџета износе за 1898. год. свега 876.000.— дин.

д., Да се приходи водовода према усвојеним позицијама предвиде са 241.500 д.;

ђ., Да се приходи регулационог фонда предвиде са 102.345·10 дин.;

е., да се позиција расхода под бр. 162 предвиди са 13.355·20 дин.;

ж., Према томе да износе расходи:

1., општинског буџета према усвојеним позицијама 1.002.245·10 дин.

2., водовода 117.600.— дин.

3., регулационог фонда 100.000.—

Да приходи и расходи општински водоводни и регулација. фонда сачињавају це-

¹ Ковачевић Љ. и Јовановић Љ. Историја срп. нар. 1895—6 стр.

² Пуцић М. Срп. спом. II стр. 3—4

^{3</}

лину као један буџет, чији приходи износе 1,219.845·10 дин. а расходи исто толико 1,219.845·10 дин.

и., Да приходи и расходи новога гробља сачињавају засебан буџет и да његови приходи према усвојеним позицијама износе 31.300.— а расходи 23.580.— дин. Вишак 7.720 дин. да се унесе у фонд новога гробља, према правилима о новом гробљу.

ј., Да приходи и расходи општинске трошарине такође сачињавају засебан буџет и да његови приходи према усвојеним позицијама износе 1,000.000.— д. а расходи 229.940.— дин. вишак у 770060.— дин. да се према наредби председника од 3. јан. 1898. АБр. 47., употреби на оне послове који су именованы у истој а вишак што преко исплате ових преостане, да се утроши на послове, законом предвиђене, у колико одбор за који реши да се ради.

V

Председник извештава одбор, да је извршилац тестамента пок. Јоке Илићке, — Василије Симић, мајор у пенсији, предао општинској каси 4.276·50 дин. у готовом новцу и 652.— дин. у двема облигацијама што је по извршењу тестамента припало општини за сиротину београдску према завештању.

По прочитању тога акта АБр. 155. одбор је решио,

прима се овај поклон сиротињи београдској са захвалношћу и да се унесе у фонд сиротињски као прилог под именом поклон пок. племените завештатељке Јоке Илићке.

Одбор општински одао јој је последњу пошту изговорив речи: „Бог да јој душу прости“.

VI

По прочитању извештаја одборског поверништва, АБр. 7414. одређеног да оцени рад комесара главне контроле на преустројству општинског књиговодства и да им одреди награду одбор је решио,

прима се у свему овај извештај. Да се према истим изда из општинске касе свакоме комесару по две стотине дин. (свега 600 дин.) за написана упушта за вођење општинских књига. А кад се по тим упутствима и под њиховим личним надзором књиге устроје и почну водити, да им се изда свакоме још по две стотине динара.

РЕДОВНИ САСТАНАК

29. Јануара 1898.

Председавао председ. г. Н. Д. Стевановић, присуствовао члан суда г. Бран. Ј. Рајић, од одборника били: г.л. Васа Пиколић, Н. И. Стаменковић, Дим. Гавриловић, Голуб С. Јањић, Дамјан Стојковић, Глиша Стојановић, Ђ. Димитријевић, Коста Чупић; К. Н. Лазаревић, Др. Стеван Марковић, Којадин С. Каракић, Стеван Максимовић, М. Савчић, Стевен Мильковић; Мијаило Ђ. Илић, М. П. Тодоровић, Коста М. Ђурић, Коста Д. Главинић, К. П. Михајловић, Евг. М. Чоловић, Ђ. Милијаш вић, Милутин Ј. Марковић, Р. Драговић, Мих. Арсенијевић, Ђ. Кирковић.

I

Причитан је записник одборских одлука седилице држане 22. Јануара 1898. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака и војене власти АБр. 603, 521, 587, и 631, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Тодор Јаковљевић пензионисани капетан доброг владања и доброг имовног стања, да је Љубомир Шолајић бив. општ. чиновник доброг владања и сиротног имовног стања, да му је Крста Бојић службитељ непознат, да је Миливоје Mrцајловић царински чиновник доброг владања и да добар глас ужиша у грађанству.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СТБр 302, 322, 325 и 356 одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Радивоју и Миливоју Јоцићу, Милану М. Стојчевићу, Ани Копшићу (Сокошанин) и Стеви Миловановићу, може дати уверење о њиховом породичном односу. Да се Влајку — Трајку Стаменковићу може дати тражено уверење о породичном односу поч. Јелке удове Гавре Димитријевића сем тога, да је Коста Стевановић из Шапца иста личност са Костом Аврамовићем из Шапца.

IV

Председник износи одбору на решење извештаја комисије о примедбама комесара гл. Контроле односно извесних прихода општинских из 1892. год.

По прочитању тога извештаја АБр. 7417, одбор је решио,

усваја се у свему овај извештај комисије. Да се по мишљењу њеном, показани приходи у 1892. г. за које су комесари гл. Контроле чинили примедбе, сматрају за исправне и да са њима није учињена никаква злоупотреба ни штета по општинском касу.

V

Председник подноси одбору цене жита и брашна ради одређивања цене лебу.

По прочитању тих цена одбор је после поименичног гласања са 17 гласова против 8 (који су били за 34 паре по килограму решио,

да цена лебу буде тридесет и три паре динарске по килограму а да се леб продаје по тридесет паре у односуј тежини.

Ово да вреди од 1. фебруара о. г. за кључно.

VI

Председник износи одбору на решење акт друштва за клање и прераду стоке, у којем су изложене таксе за клање стоке за потребу вароши са предлогом, да их општина усвоји, како би се на основу тих такса могао продужити посао око склапања дефинитивног уговора за подизање модерних кланица.

По прочитању тога акта АБр. 428 одбор је решио,

усваја се предложена такса за клање стоке у друштвеној кланици за потребу вароши као максимална стим, да се она у току времена према приликама у споразуму са друштвом може и спуштати.

Да се у уговору тачно одреди цифра ануитета и цифра трошка за клање.

VII

Одборник г. Милан Арсенијевић примећује, да је чуо, да од радова на привременом утврђивању обале савске општине неће имати никакве користи него само штете, пошто су неисправно и невешто извршени. А доборник г. Милош Савчић као зналац тврди да ће трошак око ових радова бити узалудан, јер се обала никако неће осигурати и да ће вода све однети.

Услед овог тврђења одбор је решио.

да одборници г.г. К. Д. Главинић и М. Капетановић изађу на лице места и прегледају радове на привременом утврђивању обале и да известе одбор, да ли ће оно што користити и ако неће, шта и како би требало урадити, па да се обала савска привремено осигура.

VIII

По прочитању извештаја председника општине АБр. 672, да је неопходно потребно, да се у буџет општински за 1898. год. предвиди извесна цифра за одржавање чистоће у вароши пошто питање о давању у концесију овога посла још није регулисано, одбор је решио,

да се у буџет општински за 1898 год. предвиди 10.000 дин. (десет иљада динара) за одржавање чистоће у вароши а да позиција расхода на непредвиђене потребе услед тога износи само 3.355.20 дин.

ОБЈАВА

Поводом тим, што се често дешава, да се гробнице и гробови на новоме гробљу а по захтеву приватних отварају, и пошто тај посао кошта гробљанску касу плаћајући надничаре и зидаре, то је суд општине београдске решио,

да се од 1. Јануара 1898. године за отварање гробова и гробница на новоме гробљу наплаћује ова такса:

I. За отварање и затварање мале гробнице	4.— дин.
II. За отварање и затварање велике гробнице	5.— дин.
III. За отварање и затварање гробнице са преносом тела из простог гроба у зидани	8.— дин.
IV. За откопавање простог гроба ради преноса тела из гробља	5.— дин.
Tаксу ову наплаћиваће благајница новога гробља у корист гробљанске касе, и издаваће допусте за овај рад.	

О овоме се извештава грађанство ради знања и управљања.

Од суда општине београдске 20. Децембра 1897. год. АБр. 7239.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАСЕ

I. Димњичарство:

a) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове — — —	0·20 д.
b) За незидан шпархерт — — —	0·40 д.
v) За узидан — — —	0·20 д.
g) За велики узидан шпархерт у гостионици — — —	0·50 д.
d) За чишћење димњака од два спрата — — —	0·20 д.
h) За чишћење простог димњака — — —	0·10 д.
e) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима — — —	0·24 д.
j) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи — — —	0·20 д.
z) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове — — —	0·75 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

a) Од кубног метра — — —	10.— д.
b) Од акова — — —	0·50 д.

III. Гробарина:

a) Гроб за децу — — —	7.— д.
б) Гроб за одрасле — — —	12.— д.
в) Мала гробница — — —	555·52 д.
г) Велика гробница III реда — — —	998·93 д.
д) Велика гробница II реда — — —	1099·93 д.
х) Велика гробница I реда — — —	1684·57 д.